

[Korsgaard.]

Saa vil man spørge, om jeg kan anvise Veje, der fører til et bedre Resultat. Derpaa maa jeg svare nej, og jeg maa yderligere sige, at jeg tror ikke, at der er en eneste bestemt Person, som den almindelige Mening vil samles om at have saa megen Tillid til, saa man vil sige til vedkommende: Hvad mener du om Sagen? Kan der laves noget, eller kan der ikke?

Der er i de sidste Maaneder i Bladene ført en Diskussion mellem Professor Christensen paa den ene Side og enkelte Statsbaneembedsmænd paa den anden Side. Professor Christensens Forslag kan jeg ikke have nogen som helst Betingelse for at kunne bedømme; om dem skal jeg ikke udtale mig. Men een Ting synes man i høj Grad indenfor Statsbanernes Ledelse at have givet Tilslutning. Det er, at man skal ind paa en meget hurtigere Kørsel. Om den hurtigere Kørsel nu i Retning af at skaffe Tilgang til Banerne vil betyde saa svært meget, kan jeg paa en vis Maade ikke rigtig forstaa, men at det vil være en stor Behagelighed for dem, der skal køre langt, kan der ingen Tvivl være om. Jeg kan dog ikke nægte, at jeg bliver noget forstemt ved den Diskussion, som ellers lovede saa godt — altsaa at man kunde køre hurtigere —, naar min Erfaring saa overmaade ofte gaar ud paa, at Statsbanerne ikke en Gang kan overholde den Tid, de selv har fastsat. Jeg venter mig naturligvis nu en Statistik fra Statsbanernes Side, som den højtærede Minister — hvis han finder, at Sagen er det værd — vil fremkomme med her, visende, at Forsinkelserne er ikke saa svært store. Men er de ikke det, saa maa jeg sige, at saa er jeg selv overmaade uheldig med Hensyn til at komme med Tog, der kommer for sent. For at tage et Eksempel fra de allersidste Dage saa er der et Tog, der skal være her i Byen Kl. 12 $\frac{1}{2}$; det har Forbindelse med Fyn, til en vis Grad ogsaa med Jylland. Færgeren var, saa vidt jeg ved, i fuldstændig rette Tid i Korsør, men inden vi havde naaet København, var vi et Kvarter forsinket, og det kunde jo have været meget ubehageligt, hvis ikke Ankomsttiden for dette Tog nu er lidt anderledes end tidligere, da det kom ind et Kvarter før 1. Da ogsaa Rigsdagsmænd i høj Grad benytter Toget, hvad kunde der saa ikke være sket med Hensyn til Afstemninger, hvis et saadant Tog var kommet et Kvarter for sent? Og, som sagt, Forbindelse med Udlandet har det ikke, Forbindelsen med Fyn var rettidig, men ikke desto mindre: et Kvarter for sent.

Jeg synes nu altsaa, at Statsbanerne skulde vise, at de i Virkeligheden praktisk talt kan gennemføre rigtig Køretid, før de foregøgler os, at vi skal kunne gøre os Haab om at kunne køre endnu meget hurtigere. Men, som sagt: dette Moment kan jeg ikke se kan have nogen egentlig økonomisk Indflydelse for Statsbanernes Vedkommende. Det, det kommer an paa, det, man maa haabe paa, er, at det ikke gaar ligesom i Ebberød Bank, hvor hver Forretning gav Tab, og saa sagde man, saa er det Omsætningen, der gør det. Man kunde næsten fristes til at sige, at Regnskabet for Statsbanerne til en vis Grad synes at tegne sig paa samme Maade, for selv om man i givet Fald har haft større Indtægter, saa har ligegodt Driftsunderskuddet i Almindelighed ogsaa været større, og hvis det skal være Metoden, saa kan man jo ikke med Rette stræbe efter at faa større Indtægter — men det skal det dog forhaabentlig heller ikke være.

Saa bliver da Spørgsmaalet det: hvordan man skaber sig større Indtægter, og der maa jeg for saa vidt igen — med Hensyn til at nævne noget, der virkelig vilde klodse — melde Pas, men der er dog visse Smaating, som jeg tror til en vis Grad driver de Folk bort, der ellers vilde benytte Banerne. Jeg vil i den Forbindelse gerne have Lov til at pege paa de Handelsrejsendes Ret til at tage indskrevet Gods med. Jeg bilder mig ind, at det vedblivende er saaledes, at de faar udleveret et Mærke, og saa kan de kun mod Dobbeltafgift tage lige saa meget Rejsegods med som almindelige Mennesker. Nu er der for mig ingen Tvivl om, at de Handelsrejsende, selv om de pr. Kilometer rejser billigt, alligevel er gode Kunder for Statsbanerne, og jeg vil derfor henstille, at denne Bestemmelse falder bort. Om det saa skulde komme til at briste med Kontrollen paa et eller andet Punkt, tror jeg, man maa se bort fra. Det virker irriterende, og i mange Tilfælde virker det sikkert ogsaa til, at den paagældende ikke lader indskrive Gods, som han ellers vilde lade indskrive, men en Halvtredsøre for en lille Pakke er da ogsaa Penge. Vi hørte før, at Manden med Hunden kunde faa den helt ind fra Sorø til København og endda faa den udbragt til den, der skulde have den, for 50 Ø., saa kan man vel have Lov til at antage, at der ogsaa i disse 50 Ø. vilde være en Fortjeneste for Statsbanerne. En anden Ting, ogsaa en lille Ting, som jeg synes er urimelig, er, at der selv paa de korteste Afstande, lige